[illegible] שהוא [illegible] אי רעיתי [illegible]
[illegible] שהלי דרך ראויה [illegible]
אל תוסיף [illegible] רעיה כי הרועה [illegible]
מקרה הוא כי [illegible] לסבי בסבת אהל מי אתי אך יהי [illegible]
יתנה לך מונהג [illegible] מרודי ועתה תשוב לדבר אל הרועה
הגידה לי חשוקי [illegible] מטהרים מפני עת היות עני ושותו אל [illegible]
ותשתוקק היות [illegible] מעת ההיא ותאמר דיעני נא את מקומך אם תאמרי לחדר
אחריך ולחפש מה ואפגע מעדרי חבריך אמצאך [illegible] ראשי ומעונתי [illegible]
עד עברי על כן הראני מקומך ואתיו אליך מכלתי שאפגע לאדם ועתה [illegible]
הרועה אם לא תדעי לך מקום דברי [illegible] לך [illegible] יען [illegible] עד לוותך [illegible]
מקומי ושובי ורעי גדיותיך על משכנות חברי הרועי ולא [illegible] פן יקנישו מחש
מחשבותיו כי האהבה [illegible] האמיתים הם ההשגה [illegible] **וידעת**
מה שיש כבח אל [illegible] הפועל [illegible] אשר ישכיל האדם
בפועל יש כ הוא שכל ומושכל [illegible] את הא כבח
תהיה היא [illegible] ומושכלו [illegible] שלישתן דבר וזהו
אחד דבר האמתי והוא הגמול [illegible] הנפש המשכלת
והכל העולה מן המנשל ליעות [illegible] והדה
והדהירים [illegible] מהאל [illegible] אחד [illegible] שורש [illegible] ואותיו
ואל האילים אל תפנו מדעתכם [illegible] אלו החושרים [illegible] יתפרו
במחשבותם עד אשר תשלם כונתם והנה יתפזרו [illegible]
ובמליצה **שיר** המעלה ומ[illegible] על [illegible]
לשעה לשונה הוא [illegible] שזה השיר נאן יש
זה שבח השיר ועלהו עמוד [illegible] כי הוא מבוחר השירה משיר [illegible]
[illegible] שירו [illegible] ואשר ודבר שלשת אלפים משל ומנשו השיר הזה הוא [illegible]
והמשובח שבהם **ישקני** ישפע עלי אל נשוכו ותהי [illegible] מוושב
כהם שי יתן על פי השם או וארדע כאן שנתן השירה מטוב [illegible]
תמכי בח כירך משכת בבית משתה היין **לריח** דינה השפעת השכל
הפועל לריח השמן הטוב אשר הורק כי הוא ישפיע [illegible] נמלתי [illegible]
ויפעל במקבלים [illegible] מקום ומן שמך [illegible] אשר הזכרנו כאן [illegible]
שמך ולזכרך ולזה רמז ספרי הנביאים בפעלת הנבדלים [illegible] והמלאכי
למקור המים כי מעין [illegible] אשר ישפיע מכל [illegible] מיוחד אם
לא חסרון [illegible] הוא [illegible] הנדרין [illegible] ורחוקי [illegible]
[illegible] זה השכל [illegible] אשר הוא [illegible] אלו [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ועל [illegible] מיוחם [illegible]
[illegible] זה [illegible] יכונה בשפע [illegible] אותי

כי נראה היה כתרים מלתורים והיה ידעו [illegible]

מחודשים הם טורים ושורותיו למעלה מזו כספר [illegible] הענין הפוס

אשר חלם יעקב על מראות המראה [illegible] שכיל עד

שהשיג העומד מראש הסלם מה [illegible] אחר נורא

נתחייב להיות מכסאי המרכבה [illegible] והנה נצב [illegible] עליו והנה התורים [illegible]

והחרוזים [illegible] הם ב׳ השלמיות אשר בתורים חורי אם תרדים ענינך

דינת [illegible] עשה [illegible] עוד מן התורים על דרך [illegible] נקודות

הסכים ידוע לבעלי התשכורת כימו הנקודות [illegible] דווס ושליטות הסלם [illegible]

דווים כי תאוות [illegible] תשוקתך וחמודתך [illegible] לדעת הראויות הדקות והדר

והקדמות הראשונות והסבות הנעצות [illegible] ותולדם [illegible] זו אל זו

עד שיהיו נולדים [illegible] מופתי [illegible] על דרכי העיון [illegible] והיו הקוים

והם לעלות אל הא היות ומן הדברים האלה [illegible] התורים והחרוזים הם אשר בה

כדט עליהם משה רבינו [illegible] מדשות הראשונות הודיעני נא את [illegible]

והש [illegible] הראיני נא את כבודך [illegible] הנה [illegible] המענה והתשובה [illegible]

על שאלה [illegible] לי איכה [illegible] ויצוה להרבות

[illegible] עליה [illegible] טוב [illegible] והמבטיחה

[illegible] את [illegible] בכסלים בחרוזות [illegible] אחר

[illegible] הרי שאחר ידיעת

[illegible] ובין ענין [illegible]

ובנוסח כי [illegible] ומן השלים שם החוזה [illegible] חן מעיניך

[illegible] ענין אחד להם כי הניור [illegible] — יגדור עד שהמליך

גדולים [illegible] אחר אין כמו [illegible] — [illegible]

שני השם [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] להורות עליו כי [illegible] ואחרים [illegible] — [illegible]

ומן [illegible] אשר [illegible] הספרים [illegible] — [illegible]

[illegible] אחד ומן [illegible] — [illegible]

איש עם היותו אחד ומן [illegible] אשר — [illegible]

[illegible] על דרך [illegible] הכרמים הטובים

[illegible] אשר [illegible] הדרש [illegible]

[illegible] לי [illegible] כזה [illegible] אהבה [illegible]

ותשוקה [illegible] סופה [illegible]

[illegible] אהבתו אותי [illegible] עלי להוכיחו וסופו [illegible] אותי [illegible]

אשר יאהב [illegible] יוכיח [illegible] הנך יפה [illegible]

בטוב שכלך [illegible] [illegible] שכלך [illegible]

321726

והשיג משכליהם שעניני בקומה להשיג מוחשיהם · **חכך** תשיב היין הט[וב]
ותמו חולה · שנתי אומר לא עיתה כמו חודי המראות יפה אומר אליך ע
עבר לא אוהבה ומה ירא · כשיהיו כ׳ הנה עדיך משמים והדריך בגדורוני
מתקנו האלה עם החו׳ נפותיהם לשונותיהם על עניינין שוה תמיד לא ישותפה
וזה מורה על עניין שנושא את נעים נכבותיך והמדרתיך כמו מעניות על
עדה מחזיתיך · כל אחר שאני השמים אשר טפחה ורניך   והוא הל השמים מספרים
הם נתח כש שעבריך ואנייתך · ועד כי המלכיות אשר אנו   מבר א׳ ואחר כי חדיאה
אנחנו בו והנהגנו כהנהגה מורה הורוה חזדה על מרכאותך
ווהותך · **תורת** אחרי אשר המראתך זה המראות אשר אתנו ב׳
מתינו בו   המראותך לוכחות יתר יודוהו ויעבדוהו לזמן הראוי ·
לו כפי הכנת החמר הנרדם · ירד תמיד פתוחה לזון ולהשפיע לא תמנע טוב
ממעלין א׳ מן הראוי לו כמו יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד והוא עולה
הראוי לה לזה מורה על טוב סדור הא׳ עשונה והנהיגו מראיהו מחמים מהיותם
מפריחים כאבן ספיר מכון ומרום ינתן והנה עשיתה מאוד הפסוק כאשר
למרה לפני זה לרחת הנחיה עליו מסכם המראות ולכחון [illegible] ומדותיו ו
והנהגתו הטובה בבחון כי עיני כ׳ אליך ישברו והוא תמיד לא יחשוך · ·
אני תרו · ועם כל זה אשר אמרתי ה׳ נוח דק · [illegible] בהמראותך ו[illegible]
המראות עם כל זה לא יכולתי להשיג השגה שלמה · [illegible] מפני ה׳
היותי קוני הזה מונח ניחוסות החומר ולדה חוה המני לש [illegible] · אשר כעמק
ההרים אשר סובבים אותה מונעים אור השמש [illegible] · [illegible] הרי
סביב לה ולחשכלות השרון אשר האותות מידים אותה והנהגתה [illegible] לדברים
ויאור יורות כי תמיה · **שושנה** כן התפוחים מהיותך [illegible] האפי והטפל
ומן התפוחות העפן אשר   ומנינים מדריך · · **תפוח**
תוספי כאור חודי הראות וכי אין מקום טעי׳ מדריך
האצות ולחייב לן דברים ראוים מהך [illegible] אין לטעות כן לתפוח וימר
עצי היער לפני טוב טעמו וריחו ויהנו המתעסקים בו תמיד ויתבשמו מטוב רי׳
ריחו יותר מכל עצי היער [illegible] והשגתך תוספי שמחה וגילה והרי
והמשיגתך אליך ימינה. תשוקתן וחשקו כך לא ישנו כך [illegible] מני׳
אחמד ואשתוקק לו לשבת [illegible] ואטעם ממתק פרי שכלך ומפני ענין ה׳
התפוח [illegible] אני אם [illegible] ויהי [illegible] חבר
התפוח מדריך כאשר [illegible] כי סופו להיות מתוק
לחיכי · · **הביאני** תהו אני אם ימאני היכולך להתעסק במורכי עליו ·
מראות [illegible] ומשתה עם כלה לא אכרד מן הא׳ ואפי׳ [illegible]
העסק אך אגל משכך תמיד ועל את אהבתך ואתעסק עם העולם [illegible]
ולא כלבי אך שויתי ה׳ לנגדי תמיד · · **סמכוני** באשישות תגיע

ויהיה ההדרגה העליונה ומעט שתפרד מן הענין ברוב שוחקה בבנות שהשיגה
ותאר כמכוני באשישות והיא לשון חידוד בתפוחים כי פרי מן התפוח
אשר זכרה למעלה אשר הוא פרי השכל חולי אני ושודקה אל הפרדי מן
הענין הזה האופל והשפל ולרוות מאור בהיר והמטהיר והמזהיר והמאיר
והיה נסכדת ונרכבת בו ולא אפרד עוד מעמד והנה לחודק והו שמאל
התשוקה וההשגה מעט כל מחותה הגופיות וחושים החיצוניות תחת לראשי
והמרגישות ונשארה עם שכלה לבד וכן יקרה לאנשי השם באומת זה דרך חיבק
וערבה עליה השינה הנכברת היא והשביעה בנותיה אשר הם והו השבעתי
כחותיה לבלתי יקיצוה ויעירוה משינת החישוק ההוא עד אתכם בנות
שתתבדק משינת מעלה ״ קול מחודק התשוקה ההיא ירושלים וכו׳
תגיע למדרגת הנבואה ותשמע קול הש״י ומאמר ועזות מקראה אליו
כאמ׳ כי ירע שמי יקראני ואענהו כי ירע שמי הוא ההשגה האמיתית
אשר היא הכת החושק והחשוקה כאמ׳ מה שקדם כי בי חשק וגו׳
דומה דודי לצבי או לעופר תרמה לנבי ואמר אשר יקריב ואחר יר
ירחק בזמן מועט לגודל תנועתו ויראה ואחר יעלם לפי שעה כן
יקרה לנו בהשגתנו זאת שעה דקותה ולעמות כתלנו ועוד הנה זה תחת
כי היא תראנו מאחרי הכותל והכותל מפסיק ומבדיל בינינו והוא
החומר הזה העכור ובבר ידעת לשון ח החכמה בזה מאד תמיד שהנביאים יראו
את השם אחרי מחיצות ולשון התורה כזה כמו הענן ושת חשך סתרו וגו׳
וזה היכה ודע אתה המעיין כי המחיצות והסוכות אינם סביבותיו כי הוא
יתרומם ויתעלה לא יגדר במקום כי גדר המקום הוא האויר המקיף בגשם וה
והנה הוא אינכו גשם ולא כח בו ואיך יהיה מעונו וידעת מאד חסר מענה אלהי
קדם הוא מעון עזרה ומעון אין עולמו מעונו הן השמים ושמי השמים לא יכלכ
יכלכלוהו אך המעטות האלה הם מניעים לחריר האדם המשיג והמחיצות יתחלפו
ולפי התחלפות החומרים יש חומר זך מאד כלב ויש ועבור עב מאד וידעת כי החי
החומר הוא הגורם לעבירות ועל כן אמר עדותיהם מכריזים כון לע״ו ובינהם ואת
אמר הכתוב אסתיר פני מכם על כל הרע אשר עשה ״ משגיח תאר התרתי
ודרך מעבר הכותל אשר זכר דברתי אשר הוא החומר לראותו והשי׳
והשגתו משם והחלון הבוא הוא השכל ומעבר החלון ההוא מעברו הוא משגיח ע׳
עלי ונראה סכרם לא יסתיר פניו ומנוע קצת כלימי הפתח החלון הזה עד אשר
יפגע ניסים והאות המהירה היא בילתו אם אראנה אסתירהו ואפגרהו מכל
ומ׳ אך אם אראה יפתחהו פתחה ולא יותן כנגד תחתיה ולא ישגיח עלי הנ׳
השגחה מיוחדת ואודיעך כי השגחת עם השם מאתן ישר׳ יותר מבשאר
אדינות מפני היות עם חיים שאותם מדברים חי מדבר באורך היא הע׳
העירה אשר רבה עם ה׳ עתה שמו שם הנפש ירושלים עיר המשכות הקודש

וזהו ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית
וגו' וסבת השגחתו בעיר הקדש ירושלים יותר מפני הכנות עליו ולזה אמר
והיה עיני ולבי שם כל הימים ולולי הבית הזה היתה הקדש העיר שם הבית
הנאות נפשות מעלי חיים שאינם נזכרים כשאר העירים שמצאוך ... שנקרא
האחרונות ובן אמר מה יפית נפש לא טוב מאד הארדם מן חבר שמו זה ...
הנבראה אין כי הכל שב לעפר אך הנפש המשכלת ישאר ונותנה השכל ...
והשיבות האלהים אשר נתנה וזה כאשר תשמח הנפש ירושלים כי שכלה ...
כיתה לא יחרב אך יתקיים בקיום הפועל העיר שחוברה לה שמה יחדו
שמים שהם שמי יה'' **שנך** חדי קוילך ומדרגה זו אלו ודרגה עליונה
מזו תשוקתי המזהרת משוב שכוך'' **כי** כבר הקירותי ...
כל תלותי הנפשות ותשיקו תורה הראשונות הרומים יפתין ... מ...
אור השמש'' **הנך יפה** הנה ישא שני משלים על שני השלמיות הנפש ...
אשר עם המשכנו בה עיון והמשל הראשון הוא אמרו על ...
אליה כי כבר עלתה קינות ומדרגת העיון השכלה במקיבת שלמותו שאחרון
אך לא עיון גמור כרמז אלו התורינה השכל קנה לא תאויכים וקבן הנייה
במדרד לא עברים ואת ... ותאוה לקום ולעלות למדרגה עליונה
יונתי ישא עליה כישו אחר והמכון ... הוא זאת מה שכון משל הראשון
ויאמ' הנך עיין בקיצות בחוצות המדרות ולזה קראו אל היונה היושבת
בחגוי בסלע והסלע מעוה מראות והיא נסתרת נעתר המדרגה ויאמר אליה
שתסיר המסך המנחיל הראיני ותראה אלו נראה ... ם וכנלה ואך ...
אמינה מנוך ארשת שפתיך כי יערב עלי דודך ... השגתך נאוה''
צוארך תרצה התאוות ההם נחרזים השכליים ... המחכמים הכרם בע
כעוד כמגדל'' וכן אמר על הר ציון ששמם כשועלים הלכו בו'' ותמדם מן ה...
היות לעזרה ולאחוז בכנפיה ולמצר ישעים מניה וכן זו הכשה היא על זו הדרך כאן
נמשכה כי נהי עליון לא תמנע התאוות והטובו אך תבחש שידל מעליה טרית העולם עד א
אשר היא תשלם שלה ואז לא יוכלו השועלים להחרים ולחבל כאשר תתהלל מחותכת
הכפר כאז כיס רבים לא יוכלו לכבות וגו''. **דודי** לי ואני אשר ועל דרך זו...
מעבודת דודי ולחשבו והוא ישגיח על השגחה חודה כי זאת המנהיג הכל ... השו...
הנפיאות המושכלות'' **שנך** שיפוח כל עדר שלא וחזק אור שמש שכ'' ... הסתר ...
שלי וגם לא נשו השלים הרומפים הם התאוון ותאור'' בהסרונות ...
אשר הגיעני דודי על הם כל משליו שתראינו חמשה קנה לא תאויני וכי הנבי כיונת
נסתרת בחגוי הסלעים לזה אני כאל ישיב דודי עבין ממני ויתקיים לזוטש השמני אל
אותו ויעלם ממנה שעה אחר שעה כימי הזה הלו הרורים ורגהר התשעה אך כשוא
כאומש החסרונות האלו שיפוח וגו' ויחזק אורו וגם יניסו הצללים אל תהרם אלו הרמבן
אין אחריו הרחקה וארבד כך דיבוק אין פירוד אחריו כאן . ואתם הרביקים בה'' ...

אליהם וגו' והדבק הזה הוא החיים אשר אין מות אחריו **על** משכבי
בלילות ר"ל בזמני שהעת ההיא היא עת נשות לחושים הגשמיים אל המנוח
אחרי התנועעם והתענגם כל היום והשתוקקו אל השינה ויחלשו פעולות הכוחות ה'
הפנימי' בעת ההיא ותחזקנה פעולות הכחות הפנימיות וגם כי היא עת הפרדות וה'
והתבודדות מבני אדם ולא ירגישו מונעים מן החוץ וגם כי הוא עת הדבק כל חושך
מחשבתו ומבקש גם בעת ההיא להדבק בחשוקה ולא מצאתיו כי בקשתיהו ולא מצאתיו
בעבור שבקשתיהו בכל הכחות שהם דברים **אקומה** נא ואסובבה בעיר וכן הוא עושי
מה לך אוויתך והדקן כלנו בחוצות ובנדידות אחר למור החכמות
ברחובות ובחוק היה לבקש מה מוסר הדוק? וחכמה כאמור ברחובות חשוקי שאהבה נפשי
ולא תרחיק פירושי בכל היות כל זה מאת הנפש ותקשה עלי איך יתכן שתאהב הנפש את
שאהבה נפשי היש נפש לנפש אשוב ואומר כי אמנם הדבר כבר אמרו הפילוסופים רל
כי הנפש הוא החומר והשכל הוא כנפשה ר"ל צורתה כאלו אמר את שאהבה שכלי
שכלי וזה אמת גמור כי האהבה והחשק האמיתי הוא החשק השכלי כי גם כלא
רעת נפש לא טוב **מצאוני** השומרים הם אשר עליהם שמור בקבלה על ה
חושיך ומשלים הפדרותי שומרים השומרים ההם הם הסובבי
העיר כל היום וכל הלילה עד יבקר מה נפשי לנפש משומרים לבקר שומרים לבקר
ושאלתיו על אודות חשקי איך נשמור לפניו ולבקש בהיכל הודשו **כמעט**
הם הקניני מעיין השכלי והמיצאו מה שהיה כי כבח אל הפעל וחזקו אור שמש
והגיסו אור יגלו ומתמצאות מכובדים ונמצאות אורותן והנה החשק רכרורה ובית
ופתוחה כמו יתבונו מה עוד מורי כי עיני היא ראות אותו אולם אבל אנו אל בית רו
אמי הניחתי כי אם למנה תקרא וזהו הבית הגדול והיכל הקודש אשר כלו כדוד אמור
ולספתי דגלו מחר מה כיכיון וגו' והנה לא תירח לביתה משלג אחרי אשר האיש
בא וכיתו כי האשה הזאת איננה מאשות הזימה אשר תתאוה לזרים מבלי
מבלעדי אישה אבן ומצאת מכובדה אך האשה הזונה אשר אומרה כי האיש
בביתו ביום הכסא יבא לביתו לא תמצא מכובדם כי בשפלות יריה ובעינותיה
ידיה ביתה **השבעתי** כבר באורתי פירושו במה שקדם כי זאת
היראה חשוקה לביתה אחרי שנמצאת בחכמה ותרתה על
לאמר כי כבר הביאתן ומיתה ואחר על זה דרך התימה **מי** זאת עולה אלי
כמדברה אחר מדרגה באין לשקוד על דלתותי יום יום וגם דלתו שערי הדרך
חשר ליש ועליית מן הכח הרמי שלך והוא שם השכלה והנה עולה אלי במימור
עשן הקטורת כלי הפסק ויזכור קורת מן הבשמים אשר היו בפטום הקטרת מור
ולבונה מכל אבקת רוכל ואחר כך טלו טלו **הנה** יאמר אמת כי אות חשקתה חשקתי
האמתי כי לא היתה אהבתך אותי אהבה תלויה בדבר ובכל תהיה
אהבתך נשאות לעד ולנצח ולא הגעתה אל האהבה הזו על ידי טורח ויגיעה רק על
ידי שווי מדרגתך אשר הם לכל מושכל הגלויות מן הנטות לאחת הקצוות ואין

באהבה כי עיקרות שכל' כמה לאחיותך ונכ' עד יותנה חשקך כי והוכחך זוותי:
אל ההמוני הגופניים והתאוות הגשמיות: שאהבה שלמה מכשים וכיוצא באלו
האהבות כי אהבות הדמיונות לא ימצא האדם מבקשו רק ע' עמלו ויגיע
כפו כאשר הראוי מעניין שלמה אשר הולך להקין' מטתו כששים גבורי':
כלה אפריון חרבו ואשר הולך לעשות אפריון '' הנה כולם אפריון עמודיו
אפריון מעמודי כסף ורפידתו זהב '' ועתה יצאינה וראינה
וראיה יתאו וראו בעטרה שעטרה לו אמו ביום חשקו וכל הטורח הגדול
הזה וכל היגיעה הרבה הזה לא עשה רק כדי שיהא תוך האפריון ההוא כדי
רצוני מאהבת אחת או שתים מבנות ירושלים ועתה דורש גודל היגיעה
הזו ומעט נחסר ומינער ההנאה אשר השיג הנאה בלתי עומדת ומתמדת א
אך עבסקית' ועתה יבחן מי שיש בחינה להעריך בין שני ענינים ''
הנך יפה לאמור במה שקדם '' שניך גם מכלל כלי הדיבור ואמר
כי כולם נראו מופ' כל שנה | תדבר דבר קטן וגדול אם לא
תבחן שיהיה בו מעלה שכלית או מעלה מדית '' כחוט יושבת שהשני
היה אשר הם כלים לברט החכמ' אשר השיגה מכח | ומזכרים ה'
הדברי' שלה כי הוא נאוה '' רקתך יאמר כי הוא נאוה שעריך ויאמר
כי הוא השערה מניעת האן | היות שלא תחטיא בהן כחוט השערה ''
כמגדל לפי שאמ' במה שקדם כי המחזה אשר הוא סוס השכל תיאר א'
אותו במנורה לכן יאמ' הנה כי הוא גבוה כמו לתלפיות. והוא מויה
לאמר שם וראשו מגיעה השמימה '' שני שדיך יורה על ב' השלמיות
ויאמ' כי שניהם הושלמו בה כדמות | התאומות ההם אשר זכר ''
עד שיפוח מפני ששבחה מראש העדשה מקוטרת מור ולבונה אומר כב
כמור שיפוח יומך ונסו הצללים אלך אל הר המור ה' לשכן שרוי עליך ואל
גבעת הלבונה וההר והגבעה האלה הם הר בת ציון גבעת ירושלים ''
כלך עד הנה שבחה בפרט והנה ישבחנה ויאמר כי אין הדגלה את גופה
גופה אשר הוא כלל כליה שלא יעשה אחד מן הכלים ההם מעלה אחת לא
לא יבין בה תכלית אחת ולא יהיה כלל כשלונה ממעלת הדיק או השחוק או ההבל ''
אתי יבכר על לבה בחשקה בן כי יאמר להוציאה מן הלבנון הזה אשר היא נבוכה בו
וכי תראה האמת כלו מתע' בהרת הרואה מראש הרים הגבוה' שעיר ואמנה
וחרמון וכן אם כמו יהיה הרבית ''. בראש הדיק ומה' בירושלים ורואה וישבה תחתיה כי
אלא מעונות האריות והנמרים: הדברי' האלה מאמר המשל ואלו הנלצה כאשר ידוע
כי האר' אשר עלה מסובבן מן ההריב ירושלים וימשיחנה כי יהיה לה לחומת אש ח'
סביב ולא תירא ועד האריות והנמרים ולכמו יהיה כמוכה '' לבבתני השיב
הסכלתני באחד מעיניך ר"ל מהיבת השגה לא השגה שלמה לכן יורע לה מאורע כמשך
אשר סיבב אחר ומיציבה. ענק' החחזים אשר בצוארך אבל עדיין לא הגיע ראש ה'

הכנס השמימה רק גבוהו מעל׳ דוד כאשר קדם והנה מתוך שכחו אותה ה׳

העירה כתוך חכרונה״ **נופת** זה הרמה מרשיספר ר״ל רמותס מה יפו וגו׳

החכמה כמזון הערב ונמצאת דבש וחלב תחת לשונך משכח ע׳

יהיו לך לעדן וגו׳ · וריח שלמותיך כבר מבואר השגה בריח ׳ **גן** יופי הכסן.

עמל כל זה מורה על החכמה המקיפה חתום׳ למעלה בתוכה ומדרגה אוג

וקריאה אחותי כלה כ׳ הן האדם היה כאחד ממנו ׳׳ **שלחיך** לכשמים ו׳

פרדס החכמה הנה על׳ תפסו כלשון הזה ר״ל פרדס על׳ ולדבר העת

החכמ׳ הזאת ר״ל החכמ׳ האלהות כאמ׳ ארבע נכנסו לפרדס וכן הכ׳ ערוך הפכו

הכתובים האלה ר״ל — **נרד** וכרכום קנה והנמון וגו׳ אשר הספירו׳ שאחריו״

הפרדס יורה כל שם מיוס על השגה אחת מן החכמ׳ הזאת״

מעין שכלך הוא כמעין המתגבר להשגת הדברים האלה הנקראים גנים

ומבואר מים חיים ואמ׳ כי גם מפרדס׳ שתול על פני מים ובאר מים

חיים יצא מתוכה ובא וקנאה׳ כמים הבוא מ״מ מים חיים מירושלים ואח׳

מקור נפתח ליושבי ירושלים ועל כן לא יכול עליה ולא יכול קבצו ממנו ושרשיו

מתחת אבל יתקיימו לנכח נכחים כהיותם משולחים על יומי׳ **עורי** ותפה

ילוה עמה עזר אלהי׳ וירבה לרוח החכמ׳ והבינה לבא לעזור יד

והודיע מה שכבה שכלה אל הפועל מעייני כי שהר וגו׳ יבא דודי תשאול מה

ממנו לחזר הדיבוק והתשוקה ולשמוח גם מה שיראה נטוב שמלה כאמור׳ —

באתי יבשרנה לאמר וגו׳ שאלתך והוא הרומשר **לגני** בני ושמח לבי״

ירושלם מלך יבא לך ויאמ׳ כי חדוה שמחתו בחכמתו ו

וכי גם השמים הנפירים ר״ל מלאכים ישמחו כי כה אני כלאכי הנפמות ירו

ירחון וגו׳״ **אני** ישינה תהוא אני כהתעקדי מכורכי עלמי׳ מה שיהמומעים או

אותו מהשין׳ ונקני רעתי מן הא׳ מה׳ גם לבי ר״ל שלי עד שאני עם עסקי

אני קרית עם הא׳ ואני אז משמש כיום הראשון ובעת ההיא השכל אשר ה׳

השפיע עלי רודי רופק ניעירני שגו שנעירין הישן לו ניפתחי לי וכן מעירין את

ירושלים כאמ׳ התעוררי התעוררי׳ ואמ׳ פתחו שערים וגו׳ וכן אמ׳ פתחי לי והפתח

הזה הוא פתח החלון והחדר אשר אמ׳ למעלה שחדרה אותו כמו חלון ועתה כה׳

כהתעסקי כהבלי העולם עכר נסתם החלון ההוא והנה שבלה כמו זר זב לחזור

ולבותחו ואמ׳ פתחי לי אחותי והוא אמ׳ פתחו לי שערי צדק והוא אמ׳ אליה שאו

שערים ויבא מלך הכבוד שראשי נמלא טל אורות להאיר מחשביך אם תתעסק׳

כי בלא כדולתי והזוונותי רב יפי עלה ומחשך להושיבך במחשכים אם תתעסקי

בזולתי יחשיך אור פניך ויסחיר לבן קומי אורי כי בא אורך׳ **פשטתי** היא

את

אתעלה מפתוח לה כמרדה מהבלי העולם כאמ׳ איך אעזוב

ביתי ואצווש את נחלתי ואמ׳ אחרי שפשטה את כתנתה לא אוכל לחזור ולולב

ולעבטה כאמ׳ שהן שנלידו מכלחן׳ ואמ׳ אני׳ עגל שהולכתך כמו כרך ה׳״

יחי כן הרחובות כל חוצות הוא מקום ליקור החכמות כמו ברחובות תתן קולה
והנה יאמר המשל כי אחר דבון על החכמה וכי רעשאון כה ויראו הכתנת אשר
בשעה מעליה מגמלותיה היא הכתנת אשר עשה אלהים לאדם ולאשתו כי אוי אז
איפשר מבלעדי לבישת ולבוא אל הגן לאכול מעץ החיים כי אז אי אפשר
ולכשה הרי שאי אפשי לה לגוש מעץ החיים עד שובה אל הדרישות ותלבשנה
ותלבשנה דודי שלח הנה השכל הרבה בתוכחותיה עליה אם השליכו
על יהבך והעליונה עניה עד אשר פסק הדיבור ההוא ולא נ'
שאר כתך החלון והחרך רק חור דק והנה מתחרטה על העלמה והם רוצ ותתאונן
על חטאה מעותה לא יוכל לתקן רק אחר יגיעה נפשי מיד לחזר אחר
החכמה ולפתוח דלתות השכל והנה דור השכל חמק הסתיר
פניו ממני על כל הרעה אשר עשיתי כהתעלם אך מנע מיד כשומעי על אבקש
ידי מיגיעתי נטפו מור ממנו דשי כי דרוב הוא לב קורא ובלבושרין ימינהו

מצאני השום נתעררתי עד לבקש חשוקי ומצאוני השומרים | פתחתי בהתעלמי
אשר הם החסר רופא חולי בנפשו לרופא חולי עצלות נפשי | ומצאוני זה כדי
והנה הם הכבידו כיואר מכאובותי לאדני הכוני פצעוני מרות | בדשתי לפתוח לו
העצלות אשר היתה בי והראוני עבדות יך ממני התבונה והרעה | דלתות השכל אז
הזאת והכירו את עדיי מעלי לבלתי לבת עוד כבקשת ידכי עלות | השכל הבהיר ממני
כמו הדודי דים וחולכם שומר החומות כל שומרי הנפשות המשכילות | נפשי יצאה בדברו
כמוסר אשורי עד מעיין הנפש כי תתהלל אחר זה לאות אני הרחוק | בקשתיו ולא מצאתיו
וזאת התחילה והבהירת אשר תתהלל היא לדור חומה ואומר יהי | ושורה ואור בקיצר
יהללוה אחרים כמו בנות ירושלים וגו' השומרים האלה הם הכ' | בקשתיהו ולא מצאתיו
המביאה לזה וכן אז שם כשומרים המופקדים על חומות ירושלים | כקולו ולא מצאתיו
לא יחשו ולא נורותי עד יכוננה וישימה תהלה בארץ ותתפלל כי הכל | קראתיו ולא ענני כי
כונה אחת והתחלפות הרמות והנה אומרו לה הרופאים שרפואתה א' | אם על ידי עצמי והגיעה
על חלייה שהוא עצלות תהיה במה יספיק לה עד דרישותה לבד רק | ידה

תעזר ותדרוש גם אחרים דרישות גדול השבעתי הזיון העם לבקש גם הם
את חשוקה ומאשר יראיתו שיגידו לו כי הוא חולה לאהבתו
וזה עשותה להודיע להמון איך יצריך שיאהב ותרדה גם על אהבתו ומאיה
זה דודך אשר יצריך להיות נאהב ומחשק על התאר הזה ובראיתי
דודי ינה קרוב להראיו מורות ואדום נוקם נשואים רגל כר' | ומ' ב
מרבות עבדיו ומשרתין ראשו הראיות והלפתים על הרותו את ראשו
וסכה ועלה הראשונו לבו ולא עדותו זולתו הנה יהדים מכתם אופיר והם
נחמדים ריפו רב ואחרי שכינה זו כמם ראש יתארהו במיגוות עיניו השגחת
עני השגחת הארץ ושוטטות כל הארץ יעופות רעים וטובים והשגחתו
והשגחתו כללים ופרטים משגיחות השגחה חזקה כעיני היונים אפקי מים

והם יצירה וישבחוה מופי אורה ומשטה למה שתראה בנגלה הנפקודים
האלה ויאמר אחריך שאזכיר סלם על תמונה טובה כזה איך יתכן שלא
תראני כן העולם ״ אני תש יכם ותרא/ אני אומר לאהבת דודי וליחשו
לאהבת העולם ועלי תשוקתו ״ לכה דודי נצא השדה והתבודד
מן הנמצאים האלה ואח נצא יחד בכפרים ר״ל משכל המשגת הנמצא׳
הנמצאות מאם הכפרי ״ נשכימה השכם קום הערב שבת לכרם ולפר
ולפרדס ושיג וראה אותך אם יהיה שכלי שלם ואני אתן
לך אהבתך וחשקי עליך ולא על דבר אחר ״ נ״י יתנך
מי יתנך ואהיה מנת של מים שנקן אחי ורעי יונק
ותנהגך משלוח שדי אמי בנייה ואמשיך מיניאות אורתי ב
כחון הוא מקום לימוד החכמות כאמ׳ חכמות בחוץ תרונה א
אדמל השפע השכלי נמשך תריד ויערב עליך משדי רעיון ה׳
הנבכים ״ שויליו ״ השגעתי עיניין אלו הנפסוד׳ מצוי׳
ממאורים כמה שדים כי תתאוה
ותשוקתך להסאר על העניין הזה לשוב אל האלהים אשר נתנה
וכן אמר דוד צמאה נפשי ח׳ לאלהים תערוג כאיל על אפיקי מים ״
נ״י זאת עולה מן המדבר והוא השכל מנו שבארנו מתרפקת על
תשוקה ר״ל השכל הפועל והוא שר העולם אשר יזכרוהו החכמ׳
תמיד ואמ׳ משעה שברא הקב״ה את עולמו ואמ׳ יהי כבוד וגו׳
ונב נברא הפועל כי כל פעולות שפועל הא׳ ית׳ בעולם אשר יחות
נע׳ היה הוא פועל על ידו וכאומניתו גם השכל אשר מבשותיו
הוא שופע עלינו מאת הא׳ ית׳ כאומנותו השכל הפועל ומפני שהו׳
הסבה קרובה לשכל האנושי והוא הנתן הקרוב על כן תקראוהו
דודה ונפש גם ית׳ דודה הראשון כי הוא סבה ר׳
ראשונה להשפעת שכליה והשכל הפועל הוא ר׳
דודה האחרון כי הוא האמ׳
באומנותו לקבל השפע השכלי
מן העלה הראשון ולהשפיע
עליה. והנה תקבל את מקום ה׳
דודה זה ונעלית כי הוא תח׳
תחת התפוח וזה אמרתי ג׳
נצור כי למעלה פתי [illegible]
פתיח הכבר המשולה את
הא׳ ית׳ תפוח וכבר ביארנו כי השכל הפועל
מקבל השפע מאת ית׳ הא׳ ולזה תאני כי מדרגת

הדודאים נתנו ריח פ׳
כמו דודי והוא לשון אה׳
אהבה ועיקר האהבה
והתשוקה ההשגה הא׳
האמיתית ופי׳ דודאי
השגתי שהנו ריח׳ ופי׳
למעלה לניה רבה הב׳
ההשגה לריח ועליו הו׳
דימה גם לגמרים כבר׳
בגדול כמה מוע׳ הגש
ההשגות ופי׳ פתחינו
פתחי שכלי כל מיני הב׳
השגות חדשים זה הב׳
השגת חכמות אהות
גם ישנים חמות העבע
חדו׳ ותמצתי וך לור יה
יחותי הכלי לך כי הכל הוא
המשיאותך שבמאיאותם
קנתך ואמאר גם זה
אחר הגדור ויעשה כ
יורה על התמדה הבן
כמשפת וחמר האלהות
חשקך רעיון הדקה הכל
הכל שלך ומה שקרא ה׳
על השגה לור אגלה כל
חכם האלהות חדשים
חשקי והשגתי לפניך
כי האדם יצריך לידע
חכמות הטבע וזהו יין
חכם הטבע קודם מיי׳
הדקה תלמודיני חכמ׳
שידע חכמת האלהות
האלהות או יין הרקח הוא כל נייע השגות כמו
שנדרדה יריח ותלמדיני על דרך כמו לגהר ויס׳
מסעיין ״

עשה שם דבר ...
אם כן שלך ...
שלמעלה ולא כל מה
ויל הוא וכית ריכו
והפכת פרוס וכש
וכשורה שלשה ה
הכל נעשה כאומנות
ויואך ״

מה יעיר שפ׳
יעוררך ויעש׳
ויש זמות אמר
ויתן כי אלה ...
הפשוטים לשכה
הערצל יצר ...
כאשר פי׳ בפנים

השכל הפועל תחת התפוח עוררתי כמו עוררתי עד ומחובר עם מה שפירשתי כבר ה
שמחובר קשר הדו׳ ופתרונו יצאו ממני והנה ר״ל נתעוררתי והתבוננתי כך וכמו
ובמדרגתך ובמראיך מתחת לצל ית׳ ׳׳ **שמה** ר״ל במדרגה ההיא חבלתך א׳
אמך ר״ל הבינה השופעת מאתך עלי הפילה עד שסגרו וחבל או ט׳
עכל יור׳ חבלתך מלשון צירים וחבלי יולדה והנה אם עניינו שמה חבלתך ילדתך
ידוע כי השלמות מאדם קודם שהשכל הוא בכח ואחר שהשכל ישוב להיות
משכיל בפועל ולזה למי שישכל בדבר שלא ידע קודם והוציא שכלו מן הכח
אל הפועל ידמה כלידה ויאמ׳ כי ילד הדבר ההוא אשר השכילו כאשר ישמע
הנפש וה שוג השכלים הנפרדים ותוציא כח שכלך מהם אל הפועל ידמה כאלו ׳
ילדתם ׳ וכענין כ זה פי׳ הרב ז״ל בחלק ראשון פרק ז׳ לימוד החכמ׳ יקראו לידה
וגם רז״ל מי הנביאים תלמידי הנביאים. ׳ואמ׳ ע״פ כל המלמד בן חבירו כאלו
ילדו והבן זה ׳׳ **שימני** ל׳ החכמ׳ ע״פ והפילוסופי׳ מסכימי׳ ע כהפרד הנ׳
הנפש מן הגוף הדבר אשר ישאר מן האדם יבא לכבוד המלאכים
כאו׳ הן האדם היה כאחד ממנו לדעת ׳ והנה תתאחד ותתדבק להיותה דבוקה
וחבורה לשכל הנפרד דבק שלא יהיה אחרון פירוד כדמות החותם על לב כאו׳
מושלים והיו עיני ולבי שם ואו׳ כל הימים וכדמות החותם אשר ביד וכזרוע
כאו׳ בירושלם והיית עטרת תפארת ביד יי׳ וצנוף מלוכה בכף אלהיך ׳
כי עזה כמות אהבה לב׳ אמ׳ כי המשכילים כל זמן שמשכילים מתחבבים
של מדקדקים אתכם ובשעת המות יותר שכלם עד למאד עד שאומר
שבשעת מיתתו רואה פני שכינה ורז״ל לא יראני האדם וחי אבל בשעת
מיתה רואה וגם לימי חלון את ע השכינה לעל מראשו לזה מורה על חוזק
השגתם על המות והיותם נידונים בעת ההיא מזין כמורו ומתוך התשוקה
והאהבה הם רותים במיתות נשיקה ולא יקפיד ישבר המות את תשוקתם
ולא יערבב את שמחתם ׳׳ **רשפיה** ר״ל גחלי אהבתה הם בוערים כגחלי
אש ושלהבתיה בוערת בדרכה ואין אוכלת כדמות הסנה
הבוער באש ולא אוכל ׳ והנה עתה הגיע העת אשר היה לירושלם לחומת אש
סביב ולכבוד בתוכה ׳ **מים** רבים מפני שרימה החשך והאהבה לאש
ולהבה ירמוז המוצאים עמים ונהרות והם התאוות הגופיות והה׳
והרשעים ע הם אויבי הנפש המשכלת והפרד כאשר המים הם הפך האש
וכן אמ׳ אזי עבר על נפשינו המים הזידונים ׳ אזי המים שטפונו נחלה ע׳
עבר על נפשינו עלי ר׳ ׳הנה רואה כי המים הזידונים בו הם אויבי הנפש
ושוטפים אש אהבתה יום היאמן [illegible] הנפשות אשר טוב שלמות ויבאו
השועלים ויחבלו כרמיה מפני היותה עדנו במדבר ויבא הדלף הטורד לבית
אשר הנוחהו ועזבתהו מבנותיה ומשפטות ידיה עד אשר לך המקרה וה׳
והדלף טורד לתוכו ומכבה אש אהבתה ושוטף ואחרי אשר יחרב ביתו

יקשר את

ואשר לא באו והן בחכמה מותר מן הבהמה אין והיא הנפש אשר אמ' תמיד
כי אין האיש בביתו ואמ' כי כשתפנה מעסקיה ליום הכסא ר"ל המכוסה אז
תביאנו לביתו ר"ל אז תשכיל ובאורית קראתיהו מכוסה כי לא יבא היום הה'
ההוא לעולם ולא יגלה דינו כי לא נתעסקה באותם רפואה לעמוד כנגד מדות
העבנות ולכן נתחזקה כה התשובה התנה החי עד אשר פסק הרגע לעוררי וה'
והבאה אמל אחד מן הפתאים חסרי לב וחכמתו ומשיחתו ואמ' לה לכה ונרוה דודים
עד הבקר ולא ידעה כי בקר שלה לא יעלה כי חבירתה מישון לילה ואפילו משער
התחיל עניינה בנשף בערב יום כי אין יש עניה ולא נעמה את אישה לביתה כי
תתהלל עמה כי לא תירא עוד לביתה משלג כל ביתה לבוש ומרובב באשתו
חשך חדה ולא שטפה המים הזידונים **זאת** פרשה זאת אחר שבר
שבארה הנמות והענוש אשר מניע לעשות לפי מעשיהם על השאלה
והתשובה ויאמ' כי המלאכים יקראו זה אל זה ויאמ' השואל אחות לנו הן האדם
היה כאחד ממנו לדעת **קטנה** קודם שהשכיל ושדים אין לה שתי השוות
השלמות כמו שאמר שימם שדים ויאמ' כי אין לה השלמיות ניעק היצירה
וזה אמת כי עיר אדם פרא יולד ומה נעשה לאחותינו ביום שידובר ושלום
או למלחמה **אם** הנה יבא העורדים עלינו ועל שמאלו יחתכו ה'
הדין ויפסקו המשפט ויגידו חלקה הכוחית ויפתחו משכות ה' בעת
המשפט ויאמ' אם עמדו כנגד כן אותה בחוזקה הנקפיות בחומה הזה והלבה מעני
שומרי החומות לעמוד כנגד העבנות נבנה לגורפה טירת כסף ותשוקה
להרבה בחשוקה כי באשר נבנה אותה אז תהיה ירושלים הבנויה אז כי
תהיה כעיר שחוברה לה יחדיו להי' וכן נבחרה במקום הנוה העליון במוס
חבוין מכל שדי לבתלון מראותה. מן הגוף הזה הבור הנעכר האופל ינתן לה
זה שכר טוב לפעולתה ואם ברחה רלתיה לזמן כפתח ופתו טועים והלכו
בה והחרימו סריר נמו ערבה לשלוה ולאשר היא בלתי שלימה
אני תשיב הנפש המשכלת הזונה אשר עליה נבייסרו הספר הזה ותאמר
אני חומה שומרי חומותיה תמיד לא יחשו המזכירים את יי'
ושמרתי את חשדי לחומת אש כביכ' **ושדי** ב' שלמיות על תכלית
מה שאפשר מן הטוב והנה פרח כרמי ומני אין סודר ואין ידך
ושוערים חבל בו והמצאתי חשוקי למען להיות לכבוד מקומי אז הייתי בע'
מעיני כמוצאת שלום באמ' ימצאו שלום ינוחו על משכבם ואמ' שאלו את
שלום ירושלים ואמ' יהי שלום בחילך ושלוה בארמנותיך ואמר
למען אחי ורעי באשר ירעה וקדושה אחותי ורעיתי ועל ספה ה'
בן אדם רה עם ביום שיח כרכה שלום ומזר שם כבכה
ואמ' אל ירושלים הסבה כדבר שלום לך ובמקדשי טוב לך יותר משאר הי'
העמים הואת נושע בה' ולמן אבקשה טוב לך ולולי הבית הזה לא יה'

היתה עומדה העיר · והוא אך גם מלא רעה נפשו לא טוב · ועד הנה הקינה ברוגנה
ואות הנפש הזוכה · יען הנפש אשר כבתה ביתה מלא ריק אם יהיה לבריון
ביום ההוא אין לה פה להשיב · והמשפט אשר יענה עליה הלא כתוב הוא על פי ·
ספר ישעיה הנביא כה אמר י"י אשירה נא לידידי שירת דודי וגו' שפטו נא
ביני ובין כרמי אשר עשיתי ושעשו שורק ונעלתי טוב ומאל ויעשו ידי על
לעשות ויעש באושים · עד הנה טען האל יתב' על הנפש ההיא ומה תזכה
הנפש ההיא במשפטה עם אלהים ואיך יתברך והכה יענה חי כת ואז
האל יתב' שרוצה נא אשר אני עושה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער ופרץ גדרו והיה
למרמס והנה נתנה ביד אויבי ויאבד ביום ההוא הם ישימו כבת
עמרי וגו' · נחן היה כבר בארנו כי השגה מדברים באלהי
הדין כרם ופרדס והנה תתפאר הנפש הזו כבריה ותתהלל כמו
בפרדיסה אשר נכנס כי מבין ד' נכנסו לפרדס והוא כי אלו ירדה לבריה
כרם שורה הדרך העומד בכל הזמן והוא שעושה פרי כמו שמבואר
מעניינו שהיה מנגע לחלק כל ארים ואורים מהם לשנה מאתים כבני
והיה כל אדים מבוא לעיר אלף כבני כי הם היו עמדים אותו לחלק הכו
הששיים והנה תאר ·· הלן יהיו שלימות כל לה אדמה אורך כהם
והודורים וגם הריתמוי של השטר ענה אין להם להתהלל ולהתפאר
כי כבריכם אבל כרמי שלי לפני שכן ינאתי זכרי במשפט ודינו לפני ובין
עיני תמיד ואשריה ואגל שרויה תמידה וקיימת בפירות ואם ישות לו
העברים מנגע עם לחלה כתוכו וכו אתפרוק והלל לה אתם מבנין אל יה
יתהלל בעשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי ·
הונכת קנים חברים הם מלאכי השרת קנן שאדע לו אימר כן
הורדים הקול שדרש במעשה המרכבה מעב ונקבתו במו
המלאכים סביב כתרגומים להקשיב ולשמוע בקול ·· נחן לפי שא
מעלה לפי הנה זה עומד אחר כתלנו וכבר בארנו כי אנחנו
העומדים אחר הכתל ואשכב אז כי הוא העומד אחריו להסביר את האור
האורך על כן ברח · עתה שיברח מאחרי הכותל ולא תוכינו עד יראות לו
מבקרת הבור ונקיק הסלע אך תראה לו על ראש ההרים הגבוהים כי
אין דבר מפריד ביניהם · כי עוונות אשר הם מבדילים בין מעלה אליה
אחד מן השרפים פירוש השכל הפועל ובידו רצפה ונגע פיה וסר עון
עוניה וחטאתיה תכפר ·· חסל ספר עץ הדעת חזק
תהלה לרופא ונורים · ותורתו ישפיל רמים · ויפתח ישמח יזון לכאיש
ונרים הרים · ויתנו ש לו שכחה וקוורים ויעלה לו גאל לבן נבקי ישראל
וכבה הורות אריאל · והמלך עלינו אתה הק' ואתנו יבוא אליהו הנביא
הנקרא שמו ועשר · המדרש כמוהו לשירת ינבי ·· אמן חזק ונתחזק ··